

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený akt v celém rozsahu; a
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise C(2018) 3410 final ze dne 25. května 2018, které bylo přijato podle čl. 7 odst. 3 směrnice 2002/21/ES⁽¹⁾ a které se týká věci BE/2018/2073: velkoobchodní služby s místním přístupem poskytovaným v pevném místě v Belgii, věci BE/2018/2074: velkoobchodní služby s centrálním přístupem poskytovaným v pevném místě v Belgii pro výroby pro širokou spotřebu a věci BE/2018/2075: velkoobchodní služby televizního vysílání v Belgii.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 7 odst. 4 směrnice 2002/21/ES a zneužila svou posuzovací pravomoc, když nezahájila fázi II přezkumu.
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Komise vyjádřila řadu obav stran vymezení trhu belgickým vnitrostátním regulačním orgánem.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že podle čl. 7 odst. 4 směrnice 2002/21/ES je Komise povinna zahájit fázi II přezkumu, má-li závažné pochybnosti stran navrhovaného regulačního opatření.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neuvedla důvody pro své zjištění, že použité vymezení trhu nebude mít dopad na výsledek regulačního opatření.
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že se může rozhodnout nezahájit fázi II přezkumu z toho důvodu, že vymezení trhu, které Komise považovala za vhodnější, by údajně vedlo ke stejnému výsledku z hlediska regulace, jako v případě navrhovaného regulačního opatření. Náležitá vymezení trhu by nezbytně vedla ke změně právního postavení žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nedodržela procesní záruky podle směrnice 2002/21/ES.
 - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že návrh opatření, který belgický vnitrostátní regulační orgán předložil Komisi, obsahoval vymezení trhu, které nebylo předmětem konzultace, jak je vyžadováno v článku 6 a čl. 16 odst. 6 směrnice 2002/21/ES.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila procesní požadavky, když se vyjádřila k návrhu, který nebyl předložen k veřejné konzultaci.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002 L 108, s. 33).

Žaloba podaná dne 2. srpna 2018 – WV v. ESVČ

(Věc T-471/18)

(2018/C 364/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: WV (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 27. listopadu 2017 pod referenčním číslem „*eas.ba.hr.3(2017)6459331*“, které vydal [důvěrně]⁽¹⁾, o srážkách ze mzdy do výše 72 kalendářních dnů k tíži žalobkyně;
- pokud je to nutné, zrušil rozhodnutí ze dne 2. května 2018 („*eas.ba.hr.3/ED/ld(2018)2309062*“) o výslovném zamítnutí stížnosti podané žalobkyní dne 3. ledna 2018;
- rozhodl, že částky, které budou muset být vráceny žalobkyni po tomto zrušení, budou navýšeny o úroky z prodlení ve výši 5 % za rok nebo v jiné výši určené Tribunálem, přičemž tyto úroky budou vypočteny ke dni skutečného vrácení a v závislosti na dni provedení jednotlivých srážek;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází z porušení čl. 1e odst. 2 a článků 12, 12a, 21, 25, 26, 55 a 60 služebního řádu, povinnosti náležité péče, zásady řádné správy, jakož i z porušení článků 1 a 2 přílohy IX služebního řádu a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102). Rovněž mimo jiné namítá porušení článků 41, 47 a 52 Listiny základních práv, Evropské úmluvy o lidských právech, práva na obhajobu, porušení článku 296 SFEU, jakož i zneužití práva a zneužití řízení a zjevné porušení zásad legitimního očekávání a rovnosti zbraní. Žalobkyně konečně namítá porušení zásady, která administrativně ukládá vydávat rozhodnutí pouze na základě právně přípustných důvodů, tj. takových, které jsou rozhodné a nejsou stíženy zjevně nesprávným skutkovým nebo právním posouzením, jakož i porušení zásad proporcionality, kontradiktornosti a právní jistoty a porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽¹⁾ Skryté důvěrné údaje.

Žaloba podaná dne 10. srpna 2018 – XF v. Komise

(Věc T-482/18)

(2018/C 364/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: XF (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 2. října 2017, kterým mu nebyl přiznán příspěvek na zařízení při přestěhování a nástupu do pracovního poměru v sídle ESVČ;